

РЕШЕНИЕ

№ 5492

гр. София, 31.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 70 състав,
в публично заседание на 06.06.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Радина Карамфилова

при участието на секретаря Илияна Тодорова, като разгледа дело номер **10999** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 - 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК) във вр. с чл. 145 - чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на П. О. П.. ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] и със съдебен адрес: [населено място], [улица]. ет. 2 чрез адв. В. П. Б. срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22220221006997-091-001/14.07.2022 г., издаден от Т. Б. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии”, възложил ревизията и С. М. М. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1645/17.10.2022 г. на Директора на Дирекция "ОДОП" – С., с който на П. П. е ангажирана отговорността му по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, в качеството му на управител на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност /ДДС/ общо в размер на 20 671,34 лв. и за корпоративен данък 11 385,41 лв. по Закона за корпоративното подоходно облагание /ЗКПО/, ведно с начислените лихви за забава - общо в размер на 19 155,36 лв.

Жалбоподателят поддържа, че РА, потвърден с решението на директора на дирекция „ОДОП“, [населено място] при ЦУ на НАП, е незаконосъобразен поради допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, необоснованост и поради противоречието им с материалния закон. Счита, че фактическите констатации и правни изводи направени от органите по приходите са в противоречие със събраните и представени в хода на ревизионното производство доказателства, не са събрани

и/или не са разгледани и обсъдени многобройни и от съществено значение допълнителни доказателства. Ревизиращият екип не е успял с допустимите доказателствени средства да обоснове своите твърдения. Сочи, че присъединяването на тези РД и РА издадени по отношение на БГ ПУБЛИКА“ ЕООД като доказателства в данъчното производство не е станало по реда на ДОПК, като липсвал документ за присъединяването им като годно доказателство, следователно ревизиращият екип не е могъл да се позове на тях и да прави изводи въз основа на тези косвени доказателства. Жалбоподателят, в личното си качество не е бил самостоятелна страна в проведеното спрямо дружеството ревизионно производство, при което е без значение дали го е представлявал или не в това производство, освен това са различни фактическите състави, обуславящи в единия случай отговорността на дружеството, а в другия - тази на управителя му. Издаденият ревизионен акт спрямо дружеството имат доказателствено значение единствено и само досежно наличието и размера на установените задължения за данъци или ЗОВ спрямо дружеството и периода, за който са установени тези задължения. Твърди, че не са налице предвидените в нормата на чл. 19. ал. 2 от ДОПК кумулативна предпоставка за ангажиране отговорността на П. П. като солидарен длъжник за публични задължения на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД. Нито в ревизионното производство, нито в проведеното такова спрямо „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД не били изследвани и анализирани в достатъчна степен документите от спорните доставки от проблемните доставчици - „М. М. Строй 2013“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], БАПИ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „МАКС КОМ 201“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „НЮ АЙ ТИ СЪЛЮШЪНС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „БУЛТРЕЙД 2000“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „АРИ АУТО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „БД СЪРВИСИС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], КОВО-Т.“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „МАКТЕКС“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], „ЕВРО МАКС ТРУП“ ЕООД с ЕИК[ЕИК]. Не била установено субективната страна на деянието с възможните доказателствени средства. Липсвал един от елементите на обсъждания фактически състав, което е достатъчно да обоснове незаконосъобразност на ревизионния акт. Липсвали доказателства, както за причинна връзка между евентуално укритите от управителя данни и неудовлетвореното вземане, така и за това, че органите по приходите не са могли да съберат установените с РА публични задължения на дружеството. Изложени са и още доводи в тази насока. Иска се отмяната на РА като незаконосъобразен и решаване на делото по същество.

В проведените публични съдебни заседания по делото, жалбоподателят, редовно призован, чрез процесуалния му представител адв. Б., поддържа жалбата по доводи изложени в нея. Претендира присъждане на разноски по делото за заплатената държавна такса.

Ответникът - Директорът на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – [населено място] при Централно управление на Националната агенция по приходите, редовно уведомен, не се представлява и не е взето становище по жалбата. В депозирана по делото молба е изразено становище от процесуален представител на ответника по неоснователността на жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, като препраща към съображенията, подробно изложени в решението на директора на Дирекция „ОДОП“. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взима становище по жалбата. Административен съд – София град, III отделение, 70-ти състав, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

Със Заповед № Р-22220221006997-020-001/10.12.2021 г., издадена от Т. Б. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., оправомощен със Заповед № РД-01-128/18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия за установяване отговорност по чл. 19 от ДОПК на П. О. П., в качеството му на управител на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] за задължения на дружеството по ЗДДС за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2016 г. и за корпоративен данък по ЗКПО - от 01.12.2015 г. до 30.06.2017 г. По реда на чл. 113, ал. 3 във връзка с чл. 114, ал. 2 от ДОПК, срокът за извършване на ревизията е продължен до 20.05.2022 г., със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ № Р22220221006997-020- 002/22.03.2022 г., издадена от Х. Б. М. - в качеството на заместник на Т. Б. Г., съгласно Заповед № РД-84-2200-1700/12.03.2022 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р-22220221006997-092-001/03.06.2022 г., като в срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК от страна на ревизираното лице, не е подадено възражение срещу констатациите в РД.

Ревизията приключва с РА № Р-22220221006997-091-001/14.07.2022 г., издаден от Т. Б. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и С. М. М., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията, с който на П. О. П. е вменена отговорност на основание чл. 19, ал. 2 от ДОПК, за задължения на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД за ДДС в размер на 20 671,34 лв. и за корпоративен данък в размер на 11 385.41 лв., както и за лихви общо в размер на 19155,36 лв.

Задълженията са установени с РА № Р-16001618002233-091-001 /15.11.2018 г. на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД

Органите по приходите за изясняване фактите и обстоятелства от значение за данъчното облагане на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, са извършили редица процесуални действия, в това число изискани са писмени обяснения от задължено лице /ИПДПОЗЛ/, изх. № Р-22220221006997-040-001/07.01.2022 г.

На основание чл. 45 от ДОПК е извършена насрещна проверка на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД, като с ПИНП № П-16001620152041-141-001/30.12.2020 г. е констатирано, че дружеството не се намира и не може да бъде открито на адреса му за кореспонденция. Органите по приходите са установили, че за периодите от 09.09.2013 г. до 13.07.2017 г. едноличен собственик и управител на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД е П. О. П., като на 13.07.2017 г. собствеността и управлението на дружеството са прехвърлени на М. В. Д. с ЕГН [ЕГН].

Отговорността на П.П. по чл. 19, ал. 2 от ДОПК е ангажирана с оглед на установените с РА № Р-16001618002233-091-001/15.11.2018 г. задължения на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД, Декларираният от дружеството резултат е променен, поради непризнато право на данъчен кредит по фактури с издатели: „М.М.СТРОЙ 2013“ ЕООД, „БАЛИ“ ЕООД, „МАКС КОМ 201“ ЕООД, „НЮ АЙ ТЪЙ СЪЛЮШЪНС“ ЕООД, „БУЛТРЕЙД 2000“ ЕООД, „АРЙ АУТО“ ЕООД, „БД СЪРВИСИС“ ЕООД, „КОВО-ТРАНС“ ЕООД, „МАКТЕКС“ ЕООД и „ЕВРО МАКС ГРУП“ ЕООД. С оглед на факта, че както от доставчиците, така и от ревизираното лице не са представени изисканите от приходните органи документи, в РА на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД са наведени доводи за наличие на абсолютна симулация. Правните основания, на които са се позовали приходните органи, са чл. 70, ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 69, ал. 1, т.

1 от ЗДДС и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Предвид констатациите в частта по ЗДДС, с обосноваване и извод за липса на доказателства за документално обосновани разходи по смисъла на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО и на основание чл. 22 т. 1 от ЗКПО във връзка с чл. 26, т. 2 от ЗКПО е преобразуван данъчния финансов резултат за периодите от 2015 г. до 2017 г. със сумите на отчетените разходи по фактурите на гореизброените дружества. При ревизията на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД са установени и обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 4 и чл. 122, ал. 1, т. 6 от ДОПК.

Органите по приходите, констатирани, че РА на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД е влязъл в сила. Установените задължения /общо в размер на 109 148,35 лв./ не били внесени в републиканския бюджет и към настоящия момент. Образувано било ИД №[ЕИК]/2019 г. от публичен изпълнител при ТД на НАП П.. При проверка в ИМ при НАП е установено, че „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД няма регистриран ЕКАФП с дистанционна връзка към НАП. При преглед на банковите извлечения на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД е установено, че от банковата сметка на дружеството в П. АД за периода 2015 г. - 2017 г. са изтеглени в брой от управителя П. П. общо 161 640,00 лв., като изтеглените суми по години, са както следва: за 2015 г. — 13 000,00 лв., за 2016 г. — 85 380,00 лв. и за 2017 г. — 63 260,00 лв. Така посочените размери на изтеглените суми са изчислени като разлика между изтеглените и внесените пари от лицето в брой. Отделно от това било констатирано, че от банковата сметка на дружеството в „ПРОКРЕДИТ БАНК“ ЕАД са изтеглени през 2015 г. от П. П. още 4 480,00 лв. При извършения анализ на кредитните и дебитни обороти по притежаваните от „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД банкови сметки, е установено, че: Входящите парични потоци се формират от постъпления от клиенти на дружеството - например: „НОВА БРОУДКАСТИНГ ГРУП“ АД, „ЕФ ХИКС КАМЕРА“ ЕООД, „СУПЕРФЛАЙ ПРОДАКШЪН“ ООД, „ТВ СЕДЕМ“ ЕАД, „БЪЛГАРСКА КАСТИНГ АГЕНЦИЯ“ ООД, „ИДАЛГО ПРАДАКШЪНС БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и др. На тези дружества са издавани фактури, които са отразени в дневниците за продажби на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД за периода на проверката. Изходящите парични потоци, са изцяло теглени средства от управителя в брой от банковите сметки на дружеството. Констатирани са относително малки стойности на плащания към доставчици „ТМА ПРОПЪРТЪС“ ЕООД, „Б. С.“, „А.“ и др. Установени са значителни плащания към търговци, които не са издавали фактури към „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД и от които не са отразени документи в дневниците за покупки на дружеството. Такива плащания са установени към „БИЛЛА“ ЕООД, „ГРАНД ОПТИКС“ ЕООД, К., Ф., КИНДЕРЛЕНД, Л., Т., КЕПВЕЛО, К. Ф. Ч., П. Б. и др. търговски марки. Органите по приходи са приели, че тези плащания са свързани с лично потребление от управителя П. П. - за храна, дрехи и обувки и др.

Съгласно РА на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД, дружеството е декларирало плащане в брой по фактури от посочените по-горе доставчици с т. нар. „рисков профил“, по който е отказан данъчен кредит.

Разгледано е и движението по банковите сметки на физическото лице П. П.. Констатирано е, че се извършва захранване на личната сметка на П. П. в П., след като на същите дати или в предходни дни лицето е изтеглило парични средства от банковата сметка на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД в П..

Общата сума на изтеглените в брой средства от банковите сметки на дружеството за периода 2013 г. - 2017 г. е 284 289,00 лв., а задълженията на дружеството по РА за същия период са 124 860,35 лв. За периодите 2015 г. - 2017 г. от банковите сметки на дружеството са изтеглени суми общо в размер на 166 120,00 лв., а задълженията са

общо 67 376,31 лв. Не са установени данни и доказателства, от които да следва, че изтеглените от банковите сметки на дружеството средства са използвани за извършваната от него независима икономическа дейност. За установяване участието на П. П. в търговските и финансовите дела на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД, му е връчено ИПДПОЗЛ, като от същото е изискана информация за дейността на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД за ревизираните периоди, ведно с информация за местонахождението на цялата търговска и счетоводна документация на дружеството.

В отговор са представени писмени обяснения, в които П. П. заявява, че основната дейност на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД в периода от 01.01.2015 г. до 30.06.2017 г. с набиране на платена публика за телевизионни шоу програми, както и статисти за филми или реклами.

П. П. не е представил никакви търговски и счетоводни документи, касаещи дейността на ПУБЛИКА“ ЕООД, както и доказателства, че средствата от банковите сметки на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД са използвани за стопанската му дейност. Ревизиращите са приели, че след като П. П. се е разпоредил с тези средства, като е плащал покупки за лично потребление /храна и други описани по-горе/ и е внасял теглени в брой суми по собствената си сметка, е обоснована тезата за наличие на недобросъвестно поведение. Органите по приходите са приели също, че е налице и причинно-следствена връзка между недобросъвестните действия на П. П., в качеството му на управител и последиците от тях, а именно - невъзможността да се съберат дължимите от „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД публични задължения. Според ревизиращите препятстването се състои в разпореждането с имущество на дружеството, което води до намаляване на същото до степен, непозволяваща заплащане на дължимите данъци. Отделно от горното, при ревизията на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД е формиран извод, че дружеството е намалило размера на дължимия ДДС, ползвайки право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от доставчици, за които е установено, че не са извършвали доставки към ревизираното дружество. По този начин П. П. като управител на дружеството умишлено е намалил размера на данъка за внасяне и не е внесъл реално дължимия ДДС за периодите 01.12.2015 г. - 30.06.2017 г. и за корпоративен данък за периодите 01.01.2015 г. - 31.12.2015 г. В обобщение е формиран извод, че с осъществените тегления на парични средства и плащане по банков път за стоки за лично потребление, от страна на П. П. е извършено скрито разпределение на печалбата на дружеството, по смисъла на & 1, т. 5, буква „а“ от ДР на ЗКПО. Вследствие на това, имуществото на дружеството в парични средства е намаляло до степен, която възпрепятства погасяването на установените с РА задължения на дружеството. Имайки предвид, че П. П. е бил управител на дружеството до 13.07.2017 г. и че отговорността по чл. 19, ал. 2 от ДОПК е ограничена до размера на извършените плащания, то с РА е установена отговорност за невнесени задължения в размер на 20 671,34 лв. - за задължения по ЗДДС и в размер на 1 i 385,41 лв. - за корпоративен данък, както и за лихви общо в размер на 19 155,36 лв.

П. О. П. оспорил по административен ред Ревизионен акт /РА/ № Р-22220221006997-091-001/14.07.2022 г., издаден от Т. Б. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии“, възложил ревизията и С. М. М. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, като с Решение № 1645/17.10.2022 г. на Директора на Дирекция "ОДОП" – С., РА е потвърден.

По делото освен административната преписка, са приобщени и новопредставени от

страна на ответника доказателства за КЕП, не съдържащи се в ревизионната преписка. При така изложената фактическа обстановка, съдът приема от правна следното:

По допустимостта на жалбата:

Ревизионният акт е обжалван по административен ред с подадена от П. О. П. жалба, поради което жалбата е процесуално допустима, като изпълнила абсолютната процесуална предпоставка на чл. 156, ал. 1 и 2 ДОПК при съдебното обжалване на ревизионен акт.

Събраните по делото доказателства установяват, че решението на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при ЦУ на НАП е връчено на 24.10.2022 г., а жалбата до съда е депозирана чрез директора на дирекция „ОДОП“ с дата 03.11.2022 г., поради което е спазен срокът за оспорване, като е спазено и изискването по чл.156, ал. 2 ДОПК.

Наред с посоченото жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена срещу подлежащ на оспорване акт и от негов адресат.

Предвид изложеното жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана по същество.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Предмет на оспорване в настоящото производство е ревизионен акт № Ревизионен акт /РА/ № Р-22220221006997-091-001/14.07.2022 г., издаден от Т. Б. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии“, възложил ревизията и С. М. М. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1645/17.10.2022 г. на Директора на Дирекция "ОДОП" – С., с който на П. П. е ангажирана отговорността му по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, в качеството му на управител на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност /ДДС/ общо в размер на 20 671,34 лв. и за корпоративен данък 11 385,41 лв. по Закона за корпоративното подоходно облагание /ЗКПО/, ведно с начислените лихви за забава - общо в размер па 19 155,36 лв.

При служебна проверка на оспорения акт на основанията по чл.160, ал.2 ДОПК, настоящият състав на съда намира следното:

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваността на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК и е в предвидената от чл. 120, ал. 1 и ал. 3 от ДОПК форма. Съдържа всички реквизити съгласно чл. 120, ал. 1, т. 1 – т. 8 от ДОПК. Посочено е името и длъжността на органите, които го издават, номерът и датата на издаването му, данни за ревизираното лице, обхвата на ревизията, извършените действия в хода на ревизионното производство, мотивите за издаването му, разпоредителна част, в която са определени задълженията на ревизираното лице, пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва и подпис на издателя му. В съответствие с чл. 120, ал. 2 от ДОПК към ревизионния акт е приложен ревизионният доклад, който е неразделна негова част. В тази връзка съдът намира за неоснователни доводите на жалбоподателя, че РА е немотивиран.

Производството, послужило за издаване на оспорения ревизионен акт е протекло при спазване на предвидените процесуални правила и не са допуснати нарушения, които да обосновават отмяната му. От съставените от органите по приходите, в изпълнение на правомощията им, протоколи, които съответстват на изискванията за форма и

реквизити, е видно, че ревизиращият екип и делегираните служители на данъчната администрация, са провели производството при спазване на принципите за законност, обективност, добросъвестност, право на защита и служебно начало. Положили са усилия за приобщаване на всички относими към предмета на ревизията доказателства и са осигурили възможност на ревизирувания обект да реализира процесуалните си права. В съдебното производство не са ангажирани доказателства, от които да се установява нещо различно от обективирания, в приложените протоколи, действия и изявления. Затова изводът на съда е, че в хода на административното производство не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да се приемат за съществени. Следва да се отбележи и това, че от приобщените доказателства се установява, че заповедта за възлагане на ревизия, заповедта за нейното изменение, ревизионният доклад и ревизионният акт са подписани от издателите им с валидни, към момента на подписването, електронни подписи, положени в съответствие със Закона за електронния документ и електронния подпис. Доказателства за това са приложени по делото. От изложеното до тук следва, че оспореният ревизионен акт отговаря на изискванията на закона за материална компетентност на издателя му, процесуална законосъобразност и обосноваване.

По материалната законосъобразност на акта:

За да ангажира отговорността на жалбоподателят по чл. 19, ал. 2, т. 1 от ДОПК, органите по приходите са установили, че ревизираното лице притежава качеството „управител“ на задължено по чл. 14, т. 1 и 2 от ДОПК лице в периодите, за които са установени задължения за ДДС с издаден на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД - РА, който е влязъл в сила. На следващо място било установено, че П. П. е извършил недобросъвестно плащания в пари от имуществото на задълженото юридическо лице по чл. 14, т. 1 или 2 от ДОПК, представляващи скрито разпределение на печалбата, вследствие на което имуществото на задълженото лице е намаляло и на последно място установена била и причинно-следствената връзка между извършените плащания /намаляване на имуществото на дружеството/ и невъзможността за събиране на задълженията на дружеството.

Нормата на чл. 19 ДОПК, в приложимата редакция, урежда два отделни състава на отговорността и различни прояви на неправомерно поведение на третото лице (укриване по ал. 1 и извършване на плащане или отчуждаване на имущество по ал. 2), които водят до невъзможност установени публични задължения да бъдат събрани. Всички оплаквания на жалбоподателя релевирани във връзка с предпоставките по ал. 1 на чл. 19 от ДОПК касаещи липса на укриване на факти и обстоятелства, които по закон е бил длъжен да обяви пред органа по приходите или публичния изпълнител, съдът намира за ирелевантни в настоящия случай, тъй като основание за ангажиране на отговорността с процесния РА, потвърден с решението на горестоящия административен орган е единствено нормата на чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК.

Приложимият в случая фактически състав на чл. 19, ал. 2 ДОПК урежда изчерпателно елементите, които следва да са дадени кумулативно: 1. Субект на отговорността - управител, член на орган на управление, търговски представител, търговски пълномощник на задължено юридическо лице по чл. 14, т. 1 и 2 ДОПК; 2. Наличие на непогасени задължения за данъци и/или задължителни осигурителни вноски; 3. Недобросъвестно извършване на някое от посочените в т. 1 или т. 2 на чл. 19, ал. 2 ДОПК действия; 4. Невъзможност да бъде погасено вземането - чрез допустимите доказателствени средства органът по приходите следва да докаже, че дружеството не разполага с имущество да покрие съществуващите публични задължения; 5. Причинно-следствена връзка между недобросъвестното поведение и намаляването

на имуществото на задълженото лице, водещо до невъзможност да бъдат погасени задълженията; 6. Граници на отговорността - по арг. от чл. 19, ал. 4 ДОПК същата е ограничена до размера на извършените плащания, респ. до размера на намалението на имуществото.

По отношение на отговорността по чл. 19, ал. 2 ДОПК препятстването се състои в извършването на разпореждане /плащания или отчуждителни сделки/ с имуществото на задълженото юридическо лице, водещи до намаляване на това имущество до степен, непозволяваща изпълнението на възникналите задължения. От съществено значение е наличието на недобросъвестно поведение на съответното лице. При преценяване добросъвестността на лицата трябва да се вземат предвид всички факти, както и знанието относно наличието на възникнали данъчни задължения или такива за задължителни осигурителни вноски, като е без значение е дали същите са установени с издаването на съответния индивидуален административен акт или с подаването на декларация. Посочените от чл. 19, ал. 2 от ДОПК способи за намаляване на имуществото са два: плащане в натура или в пари от имущество на задълженото юридическо лице, представляващо разпределение на печалбата, или отчуждаване на имущество на задълженото лице безвъзмездно или на цени, значително по-ниски от пазарните. Легалните дефиниции на понятията "дивидент" и "скрито разпределение на печалбата" са дадени в § 1, т. 4 и 5 от ДР ЗКПО.

В случая от събраните по делото доказателства безспорно се установява, че за периодите от 09.09.2013 г. до 13.07.2017 г. едноличен собственик и управител на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД е П. О. П., като след тази дата /на 13.07.2017 г./ собствеността и управлението на дружеството са прехвърлени на М. В. Д. с ЕГН [ЕГН]. Установява се също, че спрямо „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД е налице влязъл в сила РА № Р-16001618002233-091-001/15.11.2018 г., като с него декларираният от дружеството резултат бил променен, поради непризнаване на право на данъчен кредит по фактури с издатели: „М.М.СТРОЙ 2013“ ЕООД, „БАЛИ“ ЕООД, „М. К. 201“ Е., „НЮ АЙ ТИ СЪЛЮШЪНС“ ЕООД, „БУЛТРЕЙД 2000“ ЕООД, „АРИ АУТО“ ЕООД, „БД СЪРВИСИС“ ЕООД, „КОВО-ТРАНС“ ЕООД, „МАКТЕКС“ ЕООД и „ЕВРО МАКС ГРУП“ ЕООД и преобразуване на финансовият резултат за периодите от 2015 г до 2017 г. със сумите на отчетените разходи по фактурите на гореизброените дружества. Установените задължения са по реда на чл. 70, ал. 5 от ЗДДС във връзка с чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във вр. с чл. 9, ал. 1 от ЗДДС и на основание чл. 10 ал. 1 от ЗКПО във вр. с чл. 22, т. 1 от ЗКПО във връзка с чл. 26, т.2 от ЗКПО и са в общ размер на 109 148,35 лв. Установява се още от събраните по делото доказателства, че за установените данъчни задължения спрямо „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД е образувано е ИД №[ЕИК]/2019 г. от публичен изпълнител при ТД на НАП П., както и, че задълженията на „БГ ПУБЛИКА ЕООД са определени като „несъбираеми“.

По делото от страна на жалбоподателят не бяха ангажирани доказателства оборващи изводите на органите по приходите, че П.П. се е разпореждал с банковите сметки на дружеството, като е теглил от тях пари в брой и е извършвал по банков път плащания за стоки за лично потребление. За процесните данъчни периоди 2013 г. – 2017 г. от банковите сметки на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД са изтеглени 284 289,00 лв., а за периодите от 2015 г. до 2017 г. са изтеглени 166 120,00 лв. Не са представени от жалбоподателят, както в ревизионното производство, така и проведено съдебно такова доказателства, че така изтеглените суми са вложени в независимата икономическа дейност на дружеството. Ето защо съдът намира за правилни изводите на органите по приходите, че като е превеждал част от изтеглените в брой суми по личната си банкова сметка, непосредствено след което същите са били изтеглени в брой, както и, че от банковите сметки на дружеството са извършвани и покупки, несвързани с дейността на дружеството - за храна, дрехи, битови нужди и др.,

жалбоподателят недобросъвестно, в качеството му на управител на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД е извършил отклоняване на парични средства, с цел възпрепятстване събирането на установени с влязъл сила РА публични задължения.

Индиция за недобросъвестно действие извършено от страна на жалбоподателя, целящо намаляване на размера на имуществено състояние на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД и невъзможност за погасяване на публичните задължения на последното, както са констатирани и ревизиращите, е и фактът, че след като са изтеглени паричните средства от банковата сметка на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД е налице вписано в ТР прехвърляне на дружествените дялове на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД на М. В. Д., като към дата на прехвърлянето банковите сметки са с нулев капитал.

Неоснователни са и релевираните от жалбоподателя доводи, че е изпълнил предвидените в чл. 14., ал. 1 от ЗСч действия относно предаването на счетоводните документи на новият управител на дружеството. Тези факти, не са доказани в процеса.

Предвид изложеното в настоящия случай обосновано следва да се приеме, че целта на изброените по-горе действия на ревизираното лице е умишлено избягване на плащане на изискуемите данъчни задължения, с което е ощетен фискът. Всички тези данни правилно са навели приходните органи на извод, че е налице причинно - следствена връзка между поведението на управителя и несъбирането на данъчните задължения на представляваното дружество. Ревизиращите органи по приходите са изследвали имущественото състояние на търговското дружество по налични публично - оповестени данни или чрез изискване на информация от други лица. В хода на ревизията не е установено наличие на имущество, което да послужи за погасяване на публичните задължения на търговското дружество, което има образувано производство по принудително изпълнение по изпълнително дело №[ЕИК]/2019 г. по опис на публичен изпълнител при ТД на НАП-П., по което публичният изпълнител след като е установил, че не разполага с парични средства по банковите сметки и имущество, които да послужат за обезпечаване на публичните вземания е приел дългът като „несъбираем“.

Като е извършил разпореждане с имущество и парични средства, собственост на дружеството „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД, жалбоподателят като управител умишлено е поставил в невъзможност задълженото лице да погаси задълженията си и имуществото му е намаляло. Така неговото поведение безспорно се обективира като действия по разпореждане с имуществото на задълженото юридическо лице, водещи до намаляване на това имущество, с което е възпрепятствало изпълнението на възникналите задължения. По своята характеристика те представляват действия по извършени плащания в пари от имуществото на задълженото лице, представляващи скрито разпределение на печалбата и на дивидент, в резултат на което имуществото на задълженото лице е намаляло и по тази причина не са погасени задължения за ДДС и КД. Скритото разпределение е от изброените в чл. 19, ал. 2, т. 1 ДОПК възможни действия на имуществено разпореждане. Не се твърди и не се установява друга причина за непогасяването на публичните задължения. По смисъла на § 1, т. 5, б. "а" от ДР на ЗКПО скрито разпределение на печалбата са сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица. Ревизираното лице не е доказало и не ангажирало доказателства, че посочените суми са били използвани във връзка с дейността на предприятието. Доказателствената тежест е изцяло в тежест на П.П., като лице черпещо благоприятни правни последици от осъществяването на тези твърдения за настъпването на положителни факти от обективната действителност, както по

правило на чл. 170 от АПК, така и на общото такова на чл. 154 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, с която очевидно оспорващият не се е справил.

По отношение на възраженията, изложени в жалбата, същите се явяват неоснователни и несъответни на събраните доказателства. Това е така, защото същественото в спора е, че към процесните ревизирани периоди, от една страна дружеството е разполагало с недвижимо имущество, респ. разполагало е с налични парични средства в следствие на постъпилите плащания от съконтрагентите му, които са били достатъчни за покриване на задълженията му към НАП. Липсата на разплащането на последните следва да се приеме за доказано, че е в следствие именно на недобросъвестното поведение на третото лице, управител на дружеството. Видно от съдържащите се по преписката доказателства юридическото лице, след извършените разпоредителни действия от П., касае на практика цялото негово имущество. След тях то не разполага нито със суми по банковите сметки и нито с активи, които биха могли да послужат за удовлетворяване/обезпечаване вземането на НАП, поради което и дългът е категоризиран като несъбираем. Или към датата на издаване на обжалвания в настоящето производство РА на управителя, главният длъжник не може да обезпечи или плати съществуващите задължения, поради доказаната от приходните органи липса на имущество, която липса е пряко проявление на установените действия на П.П..

Следва да се посочи, че отговорността на третото лице по чл. 19 от ДОПК е и за лихвата, дължима от законовия падеж на данъчното задължение до датата на погасяването му, като при ревизия, същата се изчислява до датата на издаване на ревизионния акт на лицето. Относно лицето, към което е насочена отговорността, задължението следва точно параметрите, каквито има главния дълг и към датата на погасяване на главния дълг от основния длъжник се погасява и задължението на отговорното лице, а при частично погасяване - например погасяване на главницата, отговорното лице остава задължено за лихвата по дълга. В случаят отговорното лице не става носител на ново данъчно задължение, върху което следва да се начисляват лихви за негово собствено закъснение, а отговаря за чужд дълг в размерите, които дългът има до пълното му погасяване. След погасяване на главницата на дълга без значение кое лице го е погасило, задължението за лихви спира да се увеличава, но остава дължимо и подлежи на събиране. Съответно при цялостно погасяване на главницата и лихвата независимо от кое лице, отпада изцяло отговорността на отговорното лице. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 5 от 29.03.2021 г. на ОС на Първа и Втора колегия на ВАС, постановено по тълкувателно дело № 7 от 2019 г. по описа на съда.

С оглед на горното, следва да се приеме, че са установени всички предпоставки на чл. 19, ал. 2 т. 1 от ДОПК за ангажиране на отговорността на управителя на дружеството до размер на намаленото имущество.

Предвид изложеното, съдът намира оспореният ревизионен акт за правилен и законосъобразен, а жалбата против него следва да се остави без уважение.

По разноските по производството:

При този изход на делото и своевременно направеното искане, на основание разпоредбата на чл. 161, ал. 1 от ДОПК на ответника следва да бъде присъдено възнаграждение за осъществената юрисконсултска защита. Изчислено съгласно разпоредбата на чл. 8, ал. 1, вр чл. 7, ал. 2 т. 4 от Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (в редакцията ѝ към приключване на съдебното следствие) възнаграждението за осъществената юрисконсултска защита възлиза на 4746,96 лева.

Воден от изложеното и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София – град, III отделение, 70-състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. О. П., ЕГН: [ЕГН] срещу ревизионен акт /РА/ № Р-22220221006997-091-001/14.07.2022 г., издаден от Т. Б. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии“, възложил ревизията и С. М. М. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1645/17.10.2022 г. на Директора на Дирекция "ОДОП" – С., с който на П. П. е ангажирана отговорността му по чл. 19, ал. 2 от ДОПК, в качеството му на управител на „БГ ПУБЛИКА“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], за задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност /ДДС/ общо в размер на 20 671,34 лв. и за корпоративен данък 11 385,41 лв. по Закона за корпоративното подоходно облагания /ЗКПО/, ведно с начислените лихви за забава - общо в размер на 19 155,36 лв.

ОСЪЖДА П. О. П., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция: [населено място],[жк], [жилищен адрес] и със съдебен адрес: [населено място], [улица]. ет. 2 чрез адв. В. П. Б. да заплати на Национална агенция за приходите разноси по делото в размер на **4746,96 лева**, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

СЪДИЯ: